

Lucrările conferinței miniștrilor de afaceri externe ai celor patru puteri

BERLIN (Agerpres). — TASS transmite:

Ședința din 5 februarie a conferinței miniștrilor de afaceri externe a fost prezidată de V. M. Molotov.

S-a discutat punctul 2 de pe ordinea de zi — „Problema germană și sarcinile asigurării securității europene”.

După cum se știe, în ședința precedentă V. M. Molotov a expus poziția delegației sovietice în problema căii de unificare a Germaniei și a făcut propuneri cu privire la constituirea unui guvern provizoriu al întregii Germanii și la ținerea unor alegeri libere pe întreaga Germanie.

J. F. Dulles, care a luat primul cuvânt în ședința din 5 februarie, a declarat că a citit declarația lui V. M. Molotov și a studiat propunerile prezentate de el, dar n-a putut da „o interpretare încurajatoare” acestor documente.

După cum se știe, în declarația sa din 4 februarie, V. M. Molotov a arătat că planul lui Eden, sprijinit de miniștrii celorlalte două puteri occidentale, este pătruns de nelăcură față de forțele democratice germane și nu poate asigura alegeri cu adevărat libere și cu adevărat democratice în Germania. Întrucât acest plan prevede ținerea alegerilor sub controlul unor state străine și în condiții presiunii politice a marilor monopoluri, a organizațiilor fasciste, militariste și a altor organizații antidemocratice asupra alegerilor. În același timp, după cum a arătat V. M. Molotov, propunerile sovietice deschid calea spre unificarea Germaniei ca stat liber de pace și democrat și prevăd ținerea unor alegeri cu adevărat libere efectuate de germanii înșiși, de organizațiile lor democratice.

În legătură cu propunerea făcută de delegația sovietică cu privire la ținerea unor alegeri libere în întreaga Germanie, Dulles a declarat că ea nu este acceptabilă, deoarece n-ar asigura respectarea drepturilor democratice ale poporului german. Dulles n-a citat nici un argument care să confirme această afirmație a sa. El s-a datat la atacuri vehemente la adresa Republicii Democratice Germane, încercând să prezinte ca nedemocratică orînduirea statutară în această republică. Tot ce a spus Dulles în această privință a fost o repetare a unor vechi afirmații, de mult respinse, ale propagandei americane.

Dulles a recurs la această metodă de discutare a problemelor pentru a prezenta lucrurile ca și cum între Germania occidentală pe de o parte, și Republica Democrată Germană, pe de altă parte, nu este cu puțință nici un fel de contact în vederea constituirii unui guvern provizoriu al întregii Germanii.

Dulles a declarat că guvernul de la Bonn nu va accepta propunerea sovietică și a adăugat că cele trei puteri occidentale nu-l vor sfătui nici odată să o accepte. Pornind de la premisele care sînt în contradicție cu adevărata stare de fapt, Dulles a declarat că scopul propunerilor sovietice ar fi... împiedicarea alegerilor în Germania.

Este de remarcă faptul semnificativ că Dulles a trecut sub tăcere atitudinea S.U.A. față de propunerea delegației sovietice de a se retrage, înaintea alegerilor, trupele de ocupație ale S.U.A., Angliei și Franței din Germania occidentală și trupele U.R.S.S. — din Germania răsăriteană, cu excepția unor contingente restrînsse lăsate pentru îndeplinirea funcțiilor de pază.

A luat apoi cuvîntul Georges Bidault, care a repetat după Dulles că propunerea delegației sovietice este inacceptabilă prin însuși fondul ei și nu poate fi tradusă în viață.

Pentru Bidault, această pretenție imposibilitate de a traduce în viață propunerea sovietică constă în faptul că, potrivit propunerii sovietice, ținerea unor alegeri libere trebuie să fie precedată de crearea unui guvern provizoriu al întregii Germanii de către parlamentele Republicii Democratice Germane și Republicii Federale Germane cu participarea largă a organizațiilor democratice. Bidault a susținut că constituirea unui asemenea guvern provizoriu al întregii Germanii ar fi cu neputință, deoarece pînă în prezent încercările de a stabili un contact între reprezentanții celor două părți ale Germaniei au rămas fără succes. Bidault a nesocotit totodată faptul că această situație se datorează nu refuzului păturilor largi ale populației, alți din Germania occidentală, ci și din Germania răsăriteană, de a lua loc în jurul aceleiași mese, ci încăpățînării virurilor guvernante de la Bonn, care acționează în detrimentul cauzei restabilirii unității germane.

Discursul lui Bidault a arătat că el, ca și partenerii săi americani și englezi, n-are încredere în forțele democratice din Germania.

Trăind de sus poporul german, el a calificat drept „stranie” propunerea sovietică ca pregătirea legii electorale și ținerea alegerilor să fie considerate o chestiune a germanilor înșiși. Bidault a afirmat că în cazul acesta este problematică dacă vor fi alese elemente cu adevărat democratice și iubitoare de pace. Bidault a spus că după părerea lui există motive care fac cu neputință aplicarea propunerii sovietice. El a afirmat, între altele, că nu se poate ajunge la nici o înțelegere între cele două părți ale Germaniei, deoarece guvernul de la Bonn nu vrea să intre în contact cu guvernul Germaniei răsăritene. În afară de aceasta, Bidault a subliniat că guvernul de la Bonn nu poate să renunțe la acordurile de la Bonn și Paris și prin aceasta să se izoleze, după cum s-a exprimat el, de comunitatea occidentală. Așa dar, Bidault a contrazis propriile sale afirmații că acordurile de la Bonn și Paris n-ar fi un obstacol în calea unificării Germaniei.

Bidault consideră că unul din obstacolele în calea adoptării propunerii sovietice este faptul că ea prevede retragerea trupelor de ocupație alți din Germania răsăriteană, ci și din Germania occidentală, încă înainte de ținerea alegerilor pe întreaga Germanie pentru a exclude orice amestec și presiune din partea puterilor străine în ținerea acestor alegeri.

În felul acesta, Bidault a arătat că respinge această propunere a delegației sovietice. Potrivit afirmațiilor lui Bidault, presiunea forțelor armate ale puterilor străine în timpul alegerilor, ar putea fi preîntîmpinată prin crearea unei comisii pentru supravegherea alegerilor, alcătuită din reprezentanți ai celorlalte puteri străine. În încheiere, Bidault a declarat din nou că este cu neputință să se stabilească un contact între cele două părți ale Germaniei în vederea creării unui guvern provizoriu al întregii Germanii. De aceea, el a insistat asupra faptului că rezolvarea problemei germane trebuie să înceapă prin ținerea unor alegeri pe întreaga Germanie. În conformitate cu planul Eden.

După Bidault a luat cuvîntul Eden.

El a pretins că poziția delegației sovietice este determinată de nelăcură în instituțiile parlamentare. Eden n-a adus însă nici o dovadă în sprijinul acestei afirmații.

Mergînd pe urmele lui Dulles și Bidault, și el a calificat propunerea sovietică ca „vădit inacceptabilă” și a adăugat că nu vede nici un motiv pentru a-și modifica planul, deși nu consideră că acest plan este perfect și că n-ar putea fi îmbunătățit în chestiunile de amănunt.

Eden s-a ocupat apoi de premisele externe îndreptate spre asigurarea libertății Germaniei unite și dezvoltarea ei ulterioară pe o cale democratică, iubitoare de pace, expuse în declarația lui V. M. Molotov.

Ministrul afacerilor externe al Angliei a repetat din nou în termeni foarte generali că planul englez ar accorda viitorului guvern al întregii Germanii deplină libertate de a hotărî dacă să adere sau nu la gruparea militară a puterilor occidentale proiectată sub numele de „armata europeană”.

Referindu-se la întrebarea pusă de V. M. Molotov — de ce să nu fie lăsați germanii să elaboreze ei înșiși o nouă lege electorală pe întreaga Germanie, care să corespundă situației actuale — Eden a pretins că acest lucru este cu neputință, deoarece cele două regimuri existente în Germania „nu pot colabora în acest scop”.

El a afirmat că propunerea ca alegerile din Germania să fie organizate sub controlul puterilor ocupante ale Germaniei și a asigurat că aceste alegeri ar putea preîntîmpina reînvierea naționalismului și militarismului german. Eden a repetat teza celorlalți doi miniștri occidentali, după care crearea unui guvern provizoriu al întregii Germanii ar fi cu neputință. În mod cu totul neîntemeiat și fără nici o dovadă, el a afirmat că, făcînd această propunere, delegația sovietică ar fi fost călăuzită de dorința de a împiedica ținerea alegerilor în Germania.

Eden a declarat că consideră inacceptabilă propunerea sovietică privitoare la retragerea trupelor de ocupație din Germania încă înainte de alegeri, deși această propunere are drept scop să excludă orice presiune sau amestec din partea puterilor occidentale în alegerile pe întreaga Germanie. Încercînd să-și justifice poziția în această chestiune, Eden a afirmat că în Germania răsăriteană, pe lângă forțele armate sovietice ar exista și forțe armate germane. Eden a trecut intenționat sub tăcere faptul bine cunoscut că în Germania occidentală au și fost refăcute forțe armate importante sub masca de formațiuni polițienești, de frontieră și altele.

În încheiere, Eden a declarat că consideră cu totul inacceptabile pentru delegațiile țărilor occidentale principiile pe care se întemeiază propunerea sovietică.

A luat apoi cuvîntul V. M. Molotov, care s-a ocupat de observațiile făcute de Dulles, Bidault și Eden asupra punctului de vedere al delegației sovietice în problema căii spre unificarea Germaniei și cu privire la propunerea sovietică referitoare la constituirea unui guvern provizoriu comun al întregii Germanii și la ținerea de alegeri libere pe întreaga Germanie. V. M. Molotov a arătat că conferința examinează o problemă complexă care cere o mare atenție și de aceea este înadîrșibil ca în cursul discuțiilor să se recurgă la procedee

ca denaturarea poziției uneia din părți pentru a înlesni criticarea ei.

V. M. Molotov a amintit participanților la conferință prevederile principale ale propunerii prezentate de delegația sovietică.

V. M. Molotov a subliniat că denaturînd poziția delegației sovietice, participanții la conferință au pretins că Uniunea Sovietică n-ar dori alegeri libere în Germania. Acest lucru, a spus Molotov, ar fi ușor de criticat dacă Uniunea Sovietică s-ar situa într-adevăr pe o asemenea poziție. Dar ea nu se situează pe o asemenea poziție. Ea se pronunță pentru unificarea Germaniei, pentru neamînarea alegerilor libere în Germania și pentru organizarea lor de către germanii înșiși. V. M. Molotov a arătat că propunerea sovietică asigură ținerea unor alegeri cu adevărat libere și democratice în Germania. Vorbînd despre atacurile miniștrilor puterilor occidentale, împotriva regimului politic statarnic în Republica Democrată Germană, Molotov a subliniat că aceste atacuri oglindesc refuzul de a ține seama de faptele istorice. Molotov a arătat că diferența dintre regimul existent în Republica Democrată Germană și cel din Republica Federală Germană nu înseamnă deloc că nu se poate găsi o cale pentru coordonarea acțiunilor lor, dacă cele două părți își vor propune ca sarcină comună garantarea păcii și securității pentru sine și pentru celelalte țări.

V. M. Molotov a dovedit de asemenea neîntemeiatele temerilor exprimate în ședința din 5 februarie ca nu cumva după retragerea trupelor de ocupație ale celor patru puteri din Germania, în conformitate cu propunerile sovietice în Germania răsăriteană să rămînă un număr considerabil de forțe polițienești. Molotov a afirmat că afirmația că forțele polițienești din Republica Democrată Germană ar depăși din punct de vedere numeric forțele polițienești din Germania occidentală, nu corespunde realității și că guvernul R. D. Germane a propus și continuă să propună guvernului Germaniei occidentale să ajungă la o înțelegere în privința efectivelor poliției, a armamentului și a repartizării lor în cele două părți ale Germaniei.

În încheiere, V. M. Molotov a declarat că unele discursuri rostite în ședința din 5 februarie pot fi considerate drept un refuz de a încerca să se ajungă la un acord în chestiunea în discuție. Delegația sovietică este însă de părere că trebuie căutate căile spre un acord.

După cuvîntarea lui Molotov, Dulles a propus ca luni, 8 februarie, să se țină o ședință secretă pentru a se examina chestiunile lăsate pentru această ședință atunci cînd s-a discutat primul punct de pe ordinea de zi a conferinței — „cu privire la măsurile pentru micșorarea încălzirii în relațiile internaționale și la convocarea unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei, S.U.A., Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze”. Această propunere n-a întîmpinat nici un fel de obiecțiuni. Miniștrii s-au înțeles de asemenea să examineze în această ședință chestiuni de procedură. S-a stabilit că la 6 februarie, ședința se va întrîni ca de obicei la ora 15.

Încă un sat radioficat

Satul Honțșor, raionul Gurahonț, Alai, în regimul burghezo-moșieresc, țărani muncitori n-au cunoscut decît mizerie și asuprire. Astăzi, în regimul nostru de democrație populară, ei își ridică neîncetat nivelul lor de trai, material și cultural. Datorită grijii permanente a partidului față de culturalizarea oamenilor muncii dela sat, acest sat a fost radioficat de curînd.

Țăranul sărac Florea Morar, care de mic copil a slujit pe la chiaburi și al cărui trecut nu cunoaște decît asuprire și foamă, astăzi este și el printre acela care se bucură de radioficarea satului lor. Stînd de vorbă cu el, ne-a povestit multe din viața lui din trecut și ne-a mărturisit cu căldură bucuria familiei sale:

— Acum putem vedea, a spus printre altele tov. Morar, în ce întinerie ne-a înțut regimul burghezo-moșieresc și cit de cruntă a fost exploatarea noastră.

Astăzi, noi și copiii noștri trăim o viață nouă, din ce în ce mai bună. Radioficarea Honțșorului, lucru pe care nici nu-l puteam visa în trecut, va aduce mai multă lumină a științei în casele noastre.

Muncile de instalare a stîlpilor și de întindere a firelor pentru radioficarea în întregime a satului Honțșor, aparținător comunei Gurahonț, s-au încheiat. În clișeu: echipa stației de radioamplificare a comunei Gurahonț care a contribuit efectiv, alături de țărani muncitori din satul Honțșor, la radioficare.

Stația de radioamplificare a comunei Gurahonț care transmite zilnic programe variate și bogate în conținutul lor. În clișeu: crainicul Anca Zaharia în fața microfonului transmite în cadrul unei emisiuni locale știri și sfaturi agrotehnice pentru pregătirea țăranilor muncitori în vederea campaniei agricole de primăvară.

Numeroși cetățeni din satul Honțșor au înaintat cereri către stația de radioamplificare a comunei Gurahonț pentru a primi difuzoare. În clișeu: redactorul-șef al stației, Aurel Lupei, explică familiei lui Petru Cozma importanța deosebită pe care o constituie radioficarea satului lor și le arată cum funcționează difuzorul.

Pe fețele copiilor și bătrînilor poți vedea multă veselie, ascultînd o minunată melodie populară transmisă de posturile noastre de radio. În clișeu: familia lui Gheorghe Moraru își petrece în clipă plăcut timpul liber, ascultînd emisia stației de radioamplificare.

Cărți noi în limba rusă sosite din U. R. S. S.

E. Serementieva: NA DALECOI RECHE

(Pe riul îndepărtat)

Cartea descrie viața și activitatea unui lăutar medic într-un raion din Siberia de Nord.

G. I. Uspenski: IZBRANOE

(Opere alese)

Acest volum cuprinde nuvele, povestiri și schițe. Din cuprins cităm: Prohor Porfirici; Vrei-nu vrei; Lăcomia; Cîntărea; Cariera lui Petca; În vîltoare; Boala; etc.

Guy de Maupassant: RASCAZI I STATI

(Povestiri și articole)

Volumul, tradus din limba franceză, cuprinde următoarele povestiri și articole: „Gustave Flaubert”, „Ivan Turgenev”, „Balzac, după scrisorile sale” și „Emile Zola”.

Pierre Jean Béranger: IZBRANIE PESNI

(Cîntece alese)

Volumul, tradus din limba franceză, cuprinde o serie de cîntece ale marelui poet popular francez din sec. al XIX-lea P. J. Béranger.

P. Pavlenko ș. a.: COMPOZITOR GLINKA

(Compozitorul Glinka)

Această broșură cuprinde scenariul cinematografic al filmului „Compozitorul Glinka”.

NOTE BIBLIOGRAFICE

I. I. Mironescu — SCRIERI ALESE

În colecția „Biblioteca pentru Toți” a apărut de curînd un volum de „Scrieri alese” din opera lui I. I. Mironescu. Istoria literară burgheză a ignorat activitatea acestui talentat scriitor, care în nuvelistica sa realizează personaje reprezentative pentru societatea românească de la începutul secolului al XX-lea.

Nuvelele din volumul „Scrieri alese” ne arată preocuparea lui Mironescu de a reflecta aspecte ale antagonismului dintre țărînimea muncitoare și clasele exploatare.

În Vechiul sînt înfățișate suferințele țăranilor care, pierzînd orice speranță în justiția stăpînilor, își fac singuri dreptate. De la cazul izolat al lui Pavel Bunea din Vechiul, scriitorul trece la prezentarea protestului colectiv. În Furtună Veteranul ni se zugrăvește un aspect al răscolului din 1907. Prin cuvintele bătrînului veteran Furtună, Mironescu la față de reprimarea singeroasă a țăranilor răsculați o altitudine aserănătoare cu a lui Caragiale și Vlăduț, care vedeau cauzele luptei maselor în mizeria și crînta exploatare la care erau supuse în timpul regimului burghezo-moșieresc.

Cele 10 nuvele din volumul „Scrieri alese” fac dovada deosebitelor calități literare ale lui I. I. Mironescu, fiind prima lucrare prin care cîntărilor din țara noastră au posibilitatea să cunoască pe unul din scriitorii noștri progresiști din trecut.

M. Novicov — PENTRU LITERATURA VIETII NOI

(Colecția „Studii literare”)

Sub acest titlu au fost înmănușate articole și studii literare publicate de M. Novicov din 1948 pînă azi. Prima parte a volumului este consacrată literaturii noastre actuale. Articolele despre Zaharia Stărcu, Dan Deșliu, Victor Tulpure ca și acele consacrate laureaților premiului de stat, pun în lumină ceea ce se afirmă nou și pozitiv în literatura noastră actuală, și critică unele rămînieri în urmă de care încă se mai răscol trezile unor scriitori.

În partea a doua a volumului, cititorul găsește studii ample despre literatura rusă și sovietică, așa cum sunt acestea despre „Ana Carenina” de Tolstoi, „Viața lui Clim Samaghin” de M. Gorki, sau despre poezia lui Maiakovski.

Culegerea de articole și studii literare „Pentru literatura vieții noi” de M. Novicov este importantă pentru critica noastră actuală și folositoare publicului larg de cititori.

S. Pelz: „ÎN AJUTORUL SOCOTITORULUI

„În ajutorul socotitorului” de S. Pelz, publicată de Editura Financiară de Stat, este o lucrare care își propune să explice folosirea „socotitorului” (silot) care este unul din cele mai simple instrumente de calcul și la îndemîna fiecăruia.

Broșura mai conține tabele cu ajutorul cărora calculatoarele din instituții și întreprinderi pot efectua cu ușurință calculele de producție.

